

PRENUMERATA

kwartalnas

w kraju 15 złotych;
na granicę 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 65 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
ogłoszeniowej 60 gr.

Tabelaryczne i cyfrowe 95 gr.
Ogłoszenia o zaginionych doku-
mentach 18 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644—50. Tel. prenumeraty i rachuby 644-42. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 390. Zarządzenie Ministra Rolnictwa
z dnia 4 grudnia 1931 r. w sprawie ksiąg stadnych
koni.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

390.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 4 grudnia 1931 r.

w sprawie ksiąg stadnych koni.

Na podstawie art. 27 dekretu z dnia 3 stycz-
nia 1918 roku o tymczasowej organizacji władz
naczelnych (Dz. Pr. K. P. Nr. 1, poz. 1) zarządzam,
co następuje:

§ 1.

Wymienione niżej księgi stadne koni prowa-
dzone będą według zasad, ustalonych w załącz-
nikach do zarządzenia niniejszego:

Polska księga stadna koni pełnej krwi angielskiej (zał. Nr. 1).

Polska księga stadna koni wysokiej półkrwi angielskiej (zał. Nr. 2).

Polska księga stadna koni arabskich czystej krwi (zał. Nr. 3).

Polska księga stadna koni arabskich, chowa-
nych w czystości krwi (zał. Nr. 4).

Polska księga stadna koni anglo-arabskich
czystej krwi (zał. Nr. 5).

Polska księga stadna koni anglo-arabskich
wysokiej półkrwi (zał. Nr. 6).

Księgi stadne koni półkrwi angielskiej (zał.
Nr. 7).

Księgi stadne koni półkrwi arabskiej (zał.
Nr. 8).

Księgi stadne koni półkrwi anglo-arabskiej
(zał. Nr. 9).

§ 2.

Prowadzenie ksiąg powierzane będzie przez
Ministerstwo Rolnictwa instytucjom, zajmującym
się hodowlą koni, które czynności te sprawować
będą pod nadzorem Ministerstwa Rolnictwa.
W księgach tych oraz dowodach, wydawanych na
podstawie tych ksiąg, winno być zaznaczane, że
księgi te prowadzone są pod nadzorem Ministe-
rstwa Rolnictwa na zasadach, ustalonych przez
Ministerstwo Rolnictwa.

§ 3.

Instytucje, prowadzące księgi stadne, obowią-
zane są wpisywać konie do tych ksiąg bez wzglę-
du na to, czy posiadacze koni należą do instytucji,
prowadzącej daną księgę lub innej instytucji rol-
niczej lub hodowlanej.

§ 4.

Polskie księgi stadne koni: pełnej krwi angiel-
skiej, wysokiej półkrwi angielskiej, arabskich czy-
stej krwi, arabskich, chowanych w czystości krwi,
anglo-arabskich czystej krwi, anglo-arabskich wy-
sokiej półkrwi, prowadzone będą dla obszaru ca-
łego Państwa.

Księgi stadne koni: półkrwi angielskiej, pół-
krwi arabskiej, półkrwi anglo-arabskiej, prowa-
dzone będą dla okręgów, oznaczanych przez Mi-
nisterstwo Rolnictwa. Nazwy tych ksiąg ustalać
będzie Ministerstwo Rolnictwa.

§ 5.

Na dowód wpisania konia do księgi stadnej
instytucja, prowadząca księgę, wydawać będzie
świadectwo według wzoru, ustalonego przez Mi-
nisterstwo Rolnictwa.

§ 6.

W celu sprawdzania dokumentów i ustalania
danych, na podstawie których koń ma być wpisa-
ny do księgi stadnej oraz decydowania o wpisaniu
konia do księgi, działać będzie dla każdej księgi
stała komisja w składzie oraz według regulaminu
ustalonych przez Ministerstwo Rolnictwa.

§ 7.

Układ redakcyjny ksiąg stadnych koni winien
odpowiadać wzorom, jakie ustali Ministerstwo
Rolnictwa.

Przy opisach zewnętrznego wyglądu koni
stosowane będą określenia ustalone przez Mini-
sterstwo Rolnictwa.

§ 8.

Należności za wpisywanie koni do ksiąg sta-
dnych oraz za wystawianie świadectw o wpisaniu
koni do tych ksiąg, pobierane przez instytucje,
którym Ministerstwo Rolnictwa powierzyło pro-
wadzenie ksiąg, nie mogą przekraczać kwot, od-
powiadających rzeczywistym wydatkom, związa-
nym z prowadzeniem i wydawaniem ksiąg. Naj-
wyższe normy tych należności dla poszczegól-
nych ksiąg ustala Ministerstwo Rolnictwa.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie
z dniem 1 stycznia 1932 r.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszyst-
kie dotychczasowe przepisy w sprawach, unormo-
wanych zarządzeniem niniejszym.

Minister Rolnictwa:

(—) L. J. Polczyński.

Załącznik Nr. 1 do zarządzenia Ministra
Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. („Moni-
tor Polski" Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni pełnej
kwi angielskiej”.

§ 1.

Do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi
angielskiej mogą być wpisywane ogiery i klacze,
pochodzące od rodziców wpisanych do polskiej
lub zagranicznej księgi stadnej koni pełnej krwi
angielskiej, których przodkowie dadzą się wypro-
wadzić od koni wpisanych do angielskiej księgi
„General Stud Book”.

§ 2.

Jako przychówek do „Polskiej księgi stadnej
koni pełnej krwi angielskiej” mogą być wpisy-
wane:

1) zrebrięta urodzone w Państwie Polskiem
od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej
koni pełnej krwi angielskiej” po ogierach wpi-
sanych do tejże księgi, bądź po ogierach wpi-
sanych do zagranicznych ksiąg stadnych koni peł-
nej krwi angielskiej, o ile ich przodkowie dadzą
się wyprowadzić od koni wpisanych do angiel-
skiej księgi „General Stud Book” i o ile nie ma
zastosowania przepis § 4 ustęp drugi;

2) zrebrięta urodzone zagranicą od klaczy
wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej
kwi angielskiej” po ogierach, odpowiadających
warunkom wymienionym w pkt. 1, o ile nie zosta-
ły zgłoszone do żadnej innej księgi stadnej koni
pełnej krwi angielskiej oraz zostały sprowadzone
do Państwa Polskiego przed 1 listopada roku,
w którym się urodziły.

§ 3.

Koń urodzony w Państwie Polskiem może
być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgło-
szony do instytucji prowadzącej księgę najpóź-
niej dnia 31 grudnia roku, w którym się urodził.

Koń niezgłoszony w roku urodzenia może być
zgłoszony najpóźniej dnia 31 grudnia roku nastę-
pnego po urodzeniu za zwrotem dodatkowych
kosztów, powstałych wskutek spóźnionego zgło-
szenia i tylko w tym wypadku, jeżeli uprzednio
było zgłoszenie stanowienia klaczy i data ostat-
niego skoku ogiera.

§ 4.

Koń sprowadzony z zagranicy może być wpi-
sany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do
instytucji prowadzącej księgę przed upływem

dwóch miesięcy od dnia przewiezienia go przez
granicę Państwa Polskiego.

Potomstwo konia niewpisanego do księgi
stadnej z powodu niezachowania określonego
w ustępie poprzednim terminu — nie może być
również wpisane do księgi stadnej.

§ 5.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księ-
gi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia,
płeć, maść i odmiany, datę i miejsce urodzenia,
nazwy i pochodzenie rodziców, imię i nazwisko
hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejsce-
wość, w której koń się znajduje, oraz dokładny
adres zgłaszającego.

§ 6.

Instytucja, prowadząca księgę stadną, przy-
mować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy.
W zgłoszeniach tych winna być wymieniona na-
zwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest sta-
nowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 7.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej zrebrię-
t urodzonych w Państwie Polskiem winny być załą-
czone świadectwa stanowienia klaczy, wydane
przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli
ogierów, posiadających świadectwa uznania,
przewidziane w przepisach o nadzorze państwo-
wym nad ogierami, oraz w należyty sposób po-
twierdzone dowody urodzenia zrebrięcia. Świa-
dectwa wystawiane przez właścicieli ogierów nie-
posiadających świadectw uznania mogą być
uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą zre-
briąt od klaczy, należących do właściciela ogiera.

§ 8.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej koni spro-
wadzonych z zagranicy winny być załączone
świadectwa pochodzenia, wydane przez instytu-
cję, prowadzącą księgę stadną, do której koń jest
wpisany. Takie same dowody winny stwierdzać
pochodzenie ogiera, którym sprowadzona z zagra-
nicy klacz jest stanowiona, oraz datę ostatniego
skoku. Zgłaszający winien nadto udowodnić, w ja-
kim dniu koń został przewieziony przez granicę
Państwa Polskiego.

§ 9.

Księga stadna winna być prowadzona z za-
chowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być
wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który
ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisane-
mu do tej księgi, otrzymuje on wówczas obok
swej nazwy numer porządkowy rzymski w kolej-
ności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa,
powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15
lat, nie podlega numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycz-
nia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia
mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku
następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wy-
dawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w mię-
dzy czasie przed 1 maja każdego roku winny być
wydawane osobne dodatki do ostatniego tomu
księgi, zawierające wiadomości z roku poprzed-
niego o koniach urodzonych, sprowadzonych z za-
granic, wywiezionych zagranicę oraz o stanowie-
niu klaczy.

Załącznik Nr. 2 do zarządzenia Ministra
Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. („Moni-
tor Polski" Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni wyso-
kiej półkrwi angielskiej”.

§ 1.

Do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej
półkrwi angielskiej” mogą być wpisywane ogiery
i klacze, które — nie posiadając warunków wy-
maganych do wpisania do „Polskiej księgi stadnej
koni pełnej krwi angielskiej” — odpowiadają jed-
nemu z następujących warunków:

1) pochodzą od rodziców wpisanych do za-
granicznych ksiąg stadnych koni pełnej krwi an-
gielskiej, z których chociażby jedno posiada

przodków nie dających się wyprowadzić od koni wpisanych do angielskiej księgi „General Stud Book”;

2) pochodzą od rodziców, z których jedno wpisane jest do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej”, drugie zaś — do zagranicznej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej i posiada przodków nie dających się wyprowadzić od koni wpisanych do angielskiej księgi „General Stud Book”;

3) posiadają niemniej niż 31/32 (trzydzieści jeden trzydziestych drugich) pełnej krwi angielskiej.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni w wypadku wymienionym w pkt. 3 — za konia pełnej krwi angielskiej uważany będzie koń wpisany do polskiej lub zagranicznej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej.

§ 2.

Jako przychówek do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej” mogą być wpisywane:

1) zrebęta, urodzone w Państwie Polskiem od klaczy wpisanych do tej księgi, posiadające conajmniej 31/32 (trzydzieści jeden trzydziestych drugich) pełnej krwi angielskiej (§ 1 ustęp końcowy);

2) zrebęta urodzone zagranicą od klaczy wpisanych do tej księgi, posiadające conajmniej 31/32 (trzydzieści jeden trzydziestych drugich) pełnej krwi angielskiej (§ 1 ustęp końcowy), o ile nie zostały zgłoszone do żadnej innej księgi stadnej koni oraz sprowadzone zostały do Państwa Polskiego przed 1 listopada roku, w którym się urodziły.

§ 3.

Koń urodzony w Państwie Polskiem może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę najpóźniej dnia 31 grudnia roku, w którym się urodził.

Koń niezgłoszony w roku urodzenia może być zgłoszony najpóźniej dnia 31 grudnia roku następnego po urodzeniu za zwrotem dodatkowych kosztów, powstałych wskutek spóźnionego zgłoszenia i tylko w tym wypadku, jeżeli uprzednio było zgłoszone stanowienie klaczy i data ostatniego skoku ogiera.

§ 4.

Koń sprowadzony z zagranicy może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę przed upływem dwóch miesięcy od dnia przewiezienia go przez granicę Państwa Polskiego.

Potomstwo konia niewpisanego do księgi stadnej z powodu niezachowania określonego w ustępie poprzednim terminu — nie może być również wpisane do księgi stadnej.

§ 5.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, płęć, maść i odmiany, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie rodziców, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 6.

Instytucja prowadząca księgę stadną przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 7.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej zrebęta urodzonych w Państwie Polskiem winny być załączone świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami, oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia zrebęcia. Świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów, nie posiadających świadectw uznania, mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą zrebęta od klaczy, należących do właściciela ogiera.

§ 8.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej koni sprowadzonych z zagranicy winny być dołączone świadectwa pochodzenia, wydane przez instytucję prowadzącą księgę stadną, do której koń jest wpisany. Takie same dowody winny stwierdzać pochodzenie ogiera, którym sprowadzona z zagranicy klacz jest stanowiona, oraz datę ostatniego skoku. Zgłaszający winien nadto udowodnić, w jakim dniu koń został przewieziony przez granicę Państwa Polskiego.

§ 9.

Księga stadna winna być prowadzona z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas obok swej nazwy numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej niż po upływie 15 lat, nie podlega numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku winny być wydawane osobne dodatki do ostatniego tomu księgi, zawierające wiadomości z roku poprzedniego o koniach urodzonych, sprowadzonych z zagranicy, wywiezionych zagranicę, oraz o stanowieniu klaczy.

Załącznik Nr. 3 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

procedury „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”.

§ 1.

Do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi” mogą być wpisywane:

1) ogiery i klacze czystej krwi arabskiej sprowadzone z Arabii (oryginalne araby);

2) ogiery i klacze czystej krwi arabskiej sprowadzone z innych krajów;

3) ogiery i klacze, których przodkowie albo odpowiadają warunkom wymienionym w pkt. 1 lub 2, albo też dadzą się wyprowadzić od koni z następujących stadnin arabskich istniejących przed dniem 11 listopada 1918 r.:

„Antoniny — Potockich”,
„Białacerkiew — Branickich”,
„Jarczowce — Dzieduszyckich”,
„Sławuta — Sanguszków”.

— o ile wśród przodków koni z tych stadnin nie występują konie krwi innej, niż arabska — albo konie, których pochodzenie uznane zostanie przez Komisję księgi za niedostatecznie udowodnione;

4) ogiery i klacze, których rodzice — każde z osobna — odpowiadają jednemu z warunków, określonych powyżej w pkt. 1, 2 lub 3.

§ 2.

Jako przychówek do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi” mogą być wpisywane:

1) zrebęta urodzone w Państwie Polskiem od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi” po ogierach wpisanych do tejże księgi, bądź po ogierach zagranicznych czystej krwi arabskiej;

2) zrebęta urodzone zagranicą od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi” po ogierach, odpowiadających warunkom wymienionym w pkt. 1, o ile nie zostały zgłoszone do żadnej innej księgi stadnej oraz zostały sprowadzone do Państwa Polskiego przed 1 listopada roku, w którym się urodziły.

§ 3.

Koń urodzony w Państwie Polskiem może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę najpóźniej dnia 31 grudnia roku, w którym się urodził.

Koń niezgłoszony w roku urodzenia może być zgłoszony najpóźniej dnia 31 grudnia roku następnego po urodzeniu za zwrotem dodatkowych kosztów, powstałych wskutek spóźnionego zgłoszenia i tylko w tym wypadku, jeżeli uprzednio było zgłoszone stanowienie klaczy i data ostatniego skoku ogiera.

§ 4.

Koń sprowadzony z zagranicy może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę przed upływem dwóch miesięcy od dnia przewiezienia go przez granicę Państwa Polskiego.

Potomstwo konia niewpisanego do księgi stadnej z powodu niezachowania określonego w ustępie poprzednim terminu — nie może być również wpisane do księgi stadnej.

§ 5.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, płęć, maść i odmiany, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie rodziców, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 6.

Instytucja prowadząca księgę stadną przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona oraz data ostatniego skoku.

§ 7.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej zrebęta urodzonych w Państwie Polskiem winny być załączone świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwo-

wym nad ogierami oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia zrebęcia. Świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów nieposiadających świadectw uznania mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą zrebęta od klaczy, należących do właściciela ogiera.

§ 8.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej koni sprowadzonych z zagranicy winny być załączone świadectwa pochodzenia, wydane przez instytucję prowadzącą księgę stadną, do której koń jest wpisany. Takie same dowody winny stwierdzać pochodzenie ogiera, którym sprowadzona z zagranicy klacz jest stanowiona, oraz datę ostatniego skoku.

Jeżeli sprowadzony z zagranicy koń nie jest wpisany do żadnej księgi stadnej, wówczas zgłaszający winien przedstawić inne dowody, stwierdzające pochodzenie i tożsamość konia.

Zgłaszający winien nadto udowodnić, w jakim dniu koń został przewieziony przez granicę Państwa Polskiego.

§ 9.

Księga stadna winna być prowadzona z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku winny być wydawane osobne dodatki do ostatniego tomu księgi, zawierające wiadomości z roku poprzedniego o koniach urodzonych, sprowadzonych z zagranicy, wywiezionych zagranicę oraz o stanowieniu klaczy.

Załącznik Nr. 4 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

procedury „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi”.

§ 1.

Do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi” mogą być wpisywane:

1) ogiery i klacze, które — nie posiadając warunków, wymaganych do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”:

a) zostały wpisane do działu I prowadzonej do dnia 31 grudnia 1931 r. „Polskiej księgi stadnej koni arabskich” lub

b) zostały wpisane do działu II prowadzonej do dnia 31 grudnia 1931 r. „Polskiej księgi stadnej koni arabskich” i posiadają w trzecim pokoleniu wstecznym na ośmiu przodków conajmniej sześciu czystej krwi arabskiej, pozostałych zaś — pochodzenia orientalnego;

2) ogiery i klacze, pochodzące od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi” po ogierach, wpisanych do tejże księgi, lub do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”, bądź po ogierach zagranicznych czystej krwi arabskiej.

Za pierwsze pokolenie wsteczne uważa się rodziców konia.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni arabskich, chowanych w czystości krwi, za konia czystej krwi arabskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagającym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”, a nadto — o ile znajduje się stale w Państwie Polskiem — został wpisany do tej księgi.

§ 2.

Jako przychówek do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi” mogą być wpisywane:

1) zrebęta, urodzone w Państwie Polskiem od klaczy, wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi” po ogierach, wpisanych do tejże księgi, lub do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”, bądź po ogierach zagranicznych czystej krwi arabskiej;

2) zrebęta, urodzone zagranicą od klaczy, wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi” po ogierach, odpowiadających warunkom, wymienionym w

pkt. 1, o ile nie zostały zgłoszone do żadnej innej księgi stadnej oraz zostały sprowadzone do Państwa Polskiego przed 1 listopada roku, w którym się urodziły.

§ 3.

Koń urodzony w Państwie Polskim może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji, prowadzącej księgę najpóźniej dnia 31 grudnia roku, w którym się urodził.

Koń niezgłoszony w roku urodzenia może być zgłoszony najpóźniej dnia 31 grudnia roku następnego po urodzeniu za zwrotem dodatkowych kosztów, powstałych wskutek spóźnionego zgłoszenia i tylko w tym wypadku, jeżeli uprzednio było zgłoszone stanowienie klaczy i data ostatniego skoku ogiera.

§ 4.

Koń sprowadzony z zagranicy może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę przed upływem dwóch miesięcy od dnia przewiezienia go przez granicę Państwa Polskiego.

Potomstwo konia niewpisanego do księgi stadnej z powodu niezachowania określonego w ustępie poprzednim terminu — nie może być również wpisane do księgi stadnej.

§ 5.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, płęć, maść i odmiany, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie rodziców, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 6.

Instytucja, prowadząca księgę stadną, przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 7.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej źrebiąt, urodzonych w Państwie Polskim winny być załączone świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami, oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia źrebięcia. Świadectwa, wystawiane przez właścicieli ogierów, nieposiadających świadectw uznania, mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą źrebiąt od klaczy, należących do właściciela ogiera.

§ 8.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej koni sprowadzonych z zagranicy winny być załączone świadectwa pochodzenia, wydane przez instytucję, prowadzącą księgę stadną, do której koń jest wpisany. Takie same dowody winny stwierdzać pochodzenie ogiera, którym sprowadzona z zagranicy klacz jest stanowiona, oraz datę ostatniego skoku.

Jeżeli sprowadzony z zagranicy koń nie jest wpisany do żadnej księgi stadnej, wówczas zgłaszający winien przedstawić inne dowody, stwierdzające pochodzenie i tożsamość konia.

Zgłaszający winien nadto udowodnić, w jakim dniu koń został przewieziony przez granicę Państwa Polskiego.

§ 9.

Księga stadna winna być prowadzona z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku winny być wydawane osobne dodatki do ostatniego tomu księgi, zawierające wiadomości z roku poprzedniego o koniach urodzonych, sprowadzonych z zagranicy, wywiezionych zagranicę oraz o stanowieniu klaczy.

Załącznik Nr. 5 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi“.

§ 1.

Do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi“ mogą być wpisywane ogiery

i klacze, których przodkowie dadzą się wyprowadzić od koni wyłącznie pełnej krwi angielskiej i czystej krwi arabskiej.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni anglo-arabskich czystej krwi:

1) za konia pełnej krwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom wymaganym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej“, a nadto — o ile znajduje się stale w Państwie Polskim — został wpisany do tej księgi;

2) za konia czystej krwi arabskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom wymaganym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi“, a nadto — o ile znajduje się stale w Państwie Polskim — został wpisany do tej księgi.

Do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi“ nie mogą być wpisywane konie, które pod względem swego pochodzenia odpowiadają warunkom wymaganym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich chowanych w czystości krwi“ lub do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej“.

§ 2.

„Polska księga stadna koni anglo-arabskich czystej krwi“ prowadzona będzie w dwóch działach:

1) Do działu I mogą być wpisywane ogiery i klacze, posiadające nie mniej niż jedną-ósmą i nie więcej niż trzy-czwartą pełnej krwi angielskiej oraz nie mniej niż jedną-czwartą i nie więcej, niż siedem-ósmym czystej krwi arabskiej.

2) Do działu II mogą być wpisywane ogiery i klacze, posiadające inne ustosunkowanie krwi angielskiej i arabskiej, niż to jest określone w pkt. 1.

§ 3.

Jako przychówek do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi“ mogą być wpisywane:

1) źrebięta urodzone w Państwie Polskim od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi“, odpowiadające pod względem swego pochodzenia warunkom określonym w § 1;

2) źrebięta urodzone zagranicą od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi“, odpowiadające pod względem swego pochodzenia warunkom określonym w § 1, o ile nie zostały zgłoszone do żadnej innej księgi stadnej oraz zostały sprowadzone do Państwa Polskiego przed 1 listopada roku, w którym się urodziły.

§ 4.

Koń urodzony w Państwie Polskim może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę najpóźniej dnia 31 grudnia roku, w którym się urodził.

Koń niezgłoszony w roku urodzenia może być zgłoszony najpóźniej dnia 31 grudnia roku następnego po urodzeniu za zwrotem dodatkowych kosztów, powstałych wskutek spóźnionego zgłoszenia i tylko w tym wypadku, jeżeli uprzednio było zgłoszone stanowienie klaczy i data ostatniego skoku ogiera.

§ 5.

Koń sprowadzony z zagranicy może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji prowadzącej księgę przed upływem dwóch miesięcy od dnia przewiezienia go przez granicę Państwa Polskiego.

Potomstwo konia niewpisanego do księgi stadnej z powodu niezachowania określonego w ustępie poprzednim terminu — nie może być również wpisane do księgi stadnej.

§ 6.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, płęć, maść i odmiany, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie rodziców, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 7.

Instytucja prowadząca księgę stadną przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 8.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej źrebiąt urodzonych w Państwie Polskim winny być załączone świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami, oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia źrebięcia. Świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów nieposiadających świadectw uznania mogą być

uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą źrebiąt od klaczy należących do właściciela ogiera.

§ 9.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej koni sprowadzonych z zagranicy winny być załączone świadectwa pochodzenia, wydane przez instytucję prowadzącą księgę stadną, do której koń jest wpisany. Takie same dowody winny stwierdzać pochodzenie ogiera, którym sprowadzona z zagranicy klacz jest stanowiona, oraz datę ostatniego skoku.

Jeżeli sprowadzony z zagranicy koń nie jest wpisany do żadnej księgi stadnej, wówczas zgłaszający winien przedstawić inne dowody, stwierdzające pochodzenie i tożsamość konia.

Zgłaszający winien nadto udowodnić, w jakim dniu koń został przewieziony przez granicę Państwa Polskiego.

§ 10.

Księga stadna winna być prowadzona z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 11.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku winny być wydawane osobne dodatki do ostatniego tomu księgi, zawierające wiadomości z roku poprzedniego o koniach urodzonych, sprowadzonych z zagranicy, wywiezionych zagranicę oraz o stanowieniu klaczy.

Załącznik Nr. 6 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi“.

§ 1.

Do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi“ mogą być wpisywane ogiery i klacze, które, nie odpowiadając warunkom, wymaganym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi“, posiadają krew zarówno angielską, jak i arabską i pochodzą od rodziców, dających się wyprowadzić wyłącznie od koni: pełnej krwi angielskiej, wysokiej półkrwi angielskiej, czystej krwi arabskiej lub chowanych w czystości krwi arabskiej.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi:

1) za konia pełnej krwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymaganym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej“ a nadto — o ile znajduje się stale w Państwie Polskim — został wpisany do tej księgi;

2) za konia wysokiej półkrwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymaganym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej“, a nadto — o ile znajduje się stale w Państwie Polskim — został wpisany do tej księgi;

3) za konia czystej krwi arabskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymaganym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi“, a nadto — o ile znajduje się stale w Państwie Polskim — został wpisany do tej księgi;

4) za konia arabskiego, chowanego w czystości krwi, uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymaganym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi“, a nadto — o ile znajduje się stale w Państwie Polskim — został wpisany do tej księgi.

Do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi“ nie mogą być wpisywane konie, które pod względem swego pochodzenia odpowiadają warunkom, wymaganym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi“ lub do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej“.

§ 2.

„Polska księga stadna koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi” prowadzona będzie w dwóch działach:

1) Do działu I mogą być wpisywane ogiery i klacze, posiadające nie mniej, niż jedną-ósmą i nie więcej, niż trzy-czwarte pełnej krwi angielskiej, oraz nie mniej, niż jedną-czwartą i nie więcej, niż siedem-ósmych czystej krwi arabskiej; przy obliczaniu ustosunkowania krwi angielskiej i arabskiej w rodowodach wpisywanych koni — konie wysokiej półkrwi angielskiej i konie arabskie, chowane w czystości krwi, traktowane będą narówni z końmi pełnej krwi angielskiej i czystej krwi arabskiej.

2) Do działu II mogą być wpisywane ogiery i klacze, posiadające inne ustosunkowanie krwi angielskiej i arabskiej, niż to jest określone w pkt. 1.

§ 3.

Jako przychówek do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi” mogą być wpisywane:

1) źrebięta, urodzone w Państwie Polskiem od klaczy, wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi”, odpowiadające pod względem swego pochodzenia warunkom, określonym w § 1;

2) źrebięta, urodzone zagranicą, od klaczy wpisanych do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi”, odpowiadające pod względem swego pochodzenia warunkom, określonym w § 1, o ile nie zostały zgłoszone do żadnej innej księgi stadnej, oraz zostały sprowadzone do Państwa Polskiego przed 1 listopada roku, w którym się urodziły.

§ 4.

Koń urodzony w Państwie Polskiem może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji, prowadzącej księgę najpóźniej dnia 31 grudnia roku, w którym się urodził.

Koń, niezgłoszony w roku urodzenia, może być zgłoszony najpóźniej dnia 31 grudnia roku następnego po urodzeniu, za zwrotem dodatkowych kosztów, powstałych wskutek spóźnionego zgłoszenia i tylko w tym wypadku, jeżeli uprzednio było zgłoszone stanowienie klaczy i data ostatniego skoku ogiera.

§ 5.

Koń sprowadzony z zagranicy może być wpisany do księgi stadnej, o ile został zgłoszony do instytucji, prowadzącej księgę przed upływem dwóch miesięcy od dnia przewiezienia go przez granicę Państwa Polskiego.

Potomstwo konia, niewpisanego do księgi stadnej z powodu niezachowania określonego w ustępie poprzednim terminu, nie może być również wpisane do księgi stadnej.

§ 6.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, płęć, maść i odmiany, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie rodziców, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres, zgłaszającego.

§ 7.

Instytucja, prowadząca księgę stadną, przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 8.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej źrebiąt, urodzonych w Państwie Polskiem, winny być załączone świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia źrebięcia. Świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów, nieposiadających świadectw uznania, mogą być uwzględnione tylko wówczas, gdy dotyczą źrebiąt od klaczy, należących do właściciela ogiera.

§ 9.

Przy zgłaszaniu do księgi stadnej koni, sprowadzonych z zagranicy, winny być załączone świadectwa pochodzenia, wydane przez instytucję, prowadzącą księgę stadną, do której koń jest wpisany. Takie same dowody winny stwierdzać pochodzenie ogiera, którym sprowadzona z zagranicy klacz jest stanowiona, oraz datę ostatniego skoku.

Jeżeli sprowadzony z zagranicy koń nie jest wpisany do żadnej księgi stadnej, wówczas zgłaszający winien przedstawić inne dowody, stwierdzające pochodzenie i tożsamość konia.

Zgłaszający winien nadto udowodnić, w jakim dniu koń został przewieziony przez granicę Państwa Polskiego.

§ 10.

Księga stadna winna być prowadzona z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 11.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku winny być wydawane osobne dodatki do ostatniego tomu księgi, zawierające wiadomości z roku poprzedniego o koniach urodzonych, sprowadzonych z zagranicy, wwiezionych zagranicę oraz o stanowieniu klaczy.

Załącznik Nr. 7 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia ksiąg stadnych koni półkrwi angielskiej.

§ 1.

Do ksiąg stadnych koni półkrwi angielskiej mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, które posiadają w drugim pokoleniu wstecznym zarówno ze strony ojca, jak i matki conajmniej po jednym wiadomym przodku pełnej krwi angielskiej lub wysokiej półkrwi angielskiej, albo uznanym przez Komisję księgi za uszlachetnionego krwią angielską.

Za pierwsze pokolenie wsteczne uważa się rodziców konia.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni półkrwi angielskiej:

1) za konia pełnej krwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom wymaganym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej”;

2) za konia wysokiej półkrwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom wymaganym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej”.

§ 2.

Do ksiąg stadnych koni półkrwi angielskiej nie mogą być wpisywane konie, które pod względem swego pochodzenia odpowiadają warunkom wymaganym do wpisania do polskich ksiąg stadnych: pełnej krwi angielskiej, wysokiej półkrwi angielskiej, czystej krwi anglo-arabskiej, wysokiej półkrwi anglo-arabskiej lub półkrwi anglo-arabskiej, chociażby nie były wpisane do tych ksiąg.

§ 3.

Do ksiąg stadnych nie mogą być wpisywane konie, posiadające do trzeciego pokolenia wstecz włącznie przodków następujących ras: ardeńskiej, belgijskiej, brabanskiej, bulońskiej, klewlandzkiej, klajdesdelskiej, duńskiej ciężkiej, fryzjskiej, gudbrandsdalskiej, niwernerńskiej, norfolkbretoskiej, normandzkiej (nie anglo-normandzkiej), oldenburskiej, pincgauerkiej (noryckiej), perszeroskiej, reńsko-belgijskiej, szajrskiej lub suffolskiej.

§ 4.

Księgi stadne prowadzone będą w dwóch działach.

1) Do działu I mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, które:

a) urodziły się w okręgu danej księgi, albo
b) urodziły się poza okręgiem danej księgi, jednakże pochodzą od matki wpisanej do danej księgi.

2) Do działu II mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, lecz nieodpowiadające warunkom wymienionym w pkt. 1.

§ 5.

Konie wpisane do jednej z ksiąg stadnych koni półkrwi, w razie zmiany miejsca swego pobytu chociażby na stałe, nie mogą być wpisane do księgi stadnej innego okręgu.

§ 6.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, płęć, maść i odmiany, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie wszystkich wiadomych

przodków, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 7.

Instytucja, prowadząca księgę stadną, przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 8.

Za miarodajne dowody pochodzenia i tożsamości koni uważane będą:

1) świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia źrebięcia; świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów nieposiadających świadectw uznania, mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą źrebiąt od klaczy, należących do właściciela ogiera;

2) świadectwa wydane przez instytucję prowadzącą księgę stadną, jakoteż wszelkie inne świadectwa, które Komisja księgi uzna za wiarygodne dowody pochodzenia i tożsamości konia.

§ 9.

Księgi stadne winny być prowadzone z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku mogą być wydawane osobne dodatki do tych ksiąg.

Załącznik Nr. 8 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia ksiąg stadnych koni półkrwi arabskiej.

§ 1.

Do ksiąg stadnych koni półkrwi arabskiej mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, które:

1) posiadają w drugim pokoleniu wstecznym zarówno ze strony ojca, jak i matki conajmniej po jednym wiadomym przodku czystej krwi arabskiej lub chowanym w czystości krwi arabskiej, albo uznanym przez Komisję księgi za uszlachetnionego krwią arabską;

2) są wpisane do działu II prowadzonej do dnia 31 grudnia 1931 r. „Polskiej księgi stadnej koni arabskich”.

Za pierwsze pokolenie wsteczne uważa się rodziców konia.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni półkrwi arabskiej:

1) za konia czystej krwi arabskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom wymaganym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”;

2) za konia chowanego w czystości krwi arabskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom wymaganym do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich chowanych w czystości krwi”.

§ 2.

Do ksiąg stadnych koni półkrwi arabskiej nie mogą być wpisywane konie, które pod względem swego pochodzenia odpowiadają warunkom wymaganym do wpisania do polskich ksiąg stadnych koni: arabskich czystej krwi, arabskich chowanych w czystości krwi, anglo-arabskich czystej krwi, anglo-arabskich wysokiej półkrwi lub anglo-arabskich półkrwi, chociażby nie były one wpisane do tych ksiąg.

§ 3.

Do ksiąg stadnych nie mogą być wpisywane konie, posiadające do trzeciego pokolenia wstecz włącznie przodków następujących ras: ardeńskiej, belgijskiej, brabanskiej, bulońskiej, klewe-

landzkiej, klajdesdelskiej, duńskiej ciężkiej, fryzyskiej, gudbrandsdalskiej, niwerneńskiej, norfolkbretońskiej, normandzkiej (nie anglo-normandzkiej), oldenburskiej, pincgauerskiej (noryckiej), perszerońskiej, reńsko-belgijskiej, szajrskiej lub suffolskiej.

§ 4.

Księgi stadne prowadzone będą w dwóch działach.

1) Do działu I mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, które:

a) urodziły się w okręgu danej księgi, albo
b) urodziły się poza okręgiem danej księgi, jednakże pochodzą od matki wpisanej do danej księgi.

2) Do działu II mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, lecz nieodpowiadające warunkom wymienionym w pkt. 1.

§ 5.

Konie wpisane do jednej z ksiąg stadnych koni półkrwi, w razie zmiany miejsca swego pobytu chociażby na stałe, nie mogą być wpisane do księgi stadnej innego okręgu.

§ 6.

W zgłoszeniu konia celem wpisania do księgi stadnej należy wyszczególnić: nazwę konia, płęć, maść i odmiany, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie wszystkich wiadomych przodków, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 7.

Instytucja prowadząca księgę stadną przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 8.

Za miarodajne dowody pochodzenia i tożsamości koni uważane będą:

1) świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami, oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia zrzebięcia; świadectwa wystawiane przez właścicieli ogierów, nieposiadających świadectw uznania, mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą zrzebiąt od klaczy, należących do właściciela ogiera;

2) świadectwa wydane przez instytucje, prowadzące księgi stadne, jakoteż wszelkie inne świadectwa, które Komisja księgi uzna za wiarygodne dowody pochodzenia i tożsamości konia.

§ 9.

Księgi stadne winny być prowadzone z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku mogą być wydawane osobne dodatki do tych ksiąg.

Załącznik Nr. 9 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. (Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390).

Z A S A D Y

prowadzenia ksiąg stadnych koni półkrwi anglo-arabskiej.

§ 1.

Do ksiąg stadnych koni półkrwi anglo-arabskiej mogą być wpisywane konie, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, które są uszlachetnione jednocześnie krwią angielską i arabską, a ponadto odpowiadają jednemu z niżej wymienionych warunków:

1) posiadają w drugim pokoleniu wstecznym zarówno ze strony ojca, jak i matki, conajmniej po jednym wiadomym przodku: pełnej krwi angielskiej, wysokiej półkrwi angielskiej, czystej krwi arabskiej, chowanym w czystości krwi arabskiej, anglo-arabskim czystej krwi lub anglo-arabskim wysokiej półkrwi, albo też uznanym przez Komisję księgi za uszlachetnionego krwią angielską, arabską lub anglo-arabską, z tem zastrzeżeniem, że konie wpisane nie mogą posiadać więcej, niż

trzy-czwarte krwi angielskiej i więcej, niż siedem-ósmych krwi arabskiej;

2) są wpisane do działu II prowadzonej do dnia 31 grudnia 1931 r. „Polskiej księgi stadnej koni arabskich”.

Za pierwsze pokolenie wsteczne uważa się rodziców konia.

Przy rozpatrywaniu rodowodów koni półkrwi anglo-arabskiej:

1) za konia pełnej krwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagany do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej”;

2) za konia wysokiej półkrwi angielskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagany do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej”;

3) za konia czystej krwi arabskiej uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagany do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi”;

4) za konia arabskiego chowanego w czystości krwi uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagany do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni arabskich, chowanych w czystości krwi”;

5) za konia anglo-arabskiego czystej krwi uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagany do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi”;

6) za konia anglo-arabskiego wysokiej półkrwi uważany będzie koń, który pod względem swego pochodzenia odpowiada warunkom, wymagany do wpisania do „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi”.

§ 2.

Do ksiąg stadnych koni półkrwi anglo-arabskich nie mogą być wpisywane konie, które pod względem swego pochodzenia odpowiadają warunkom, wymagany do wpisania do polskich ksiąg stadnych koni: anglo-arabskich czystej krwi lub anglo-arabskich wysokiej półkrwi, albo arabskich chowanych w czystości krwi, chociażby nie były one wpisane do ksiąg wyżej wymienionych.

§ 3.

Do ksiąg stadnych nie mogą być wpisywane konie, posiadające do trzeciego pokolenia wstecz głównie przodków następujących ras: ardeńskiej, belgijskiej, branansońskiej, bułońskiej, klewlandzkiej, klajdesdelskiej, duńskiej ciężkiej, fryzyskiej, gudbrandsdalskiej, niwerneńskiej, norfolkbretońskiej, normandzkiej (nie anglo-normandzkiej), oldenburskiej, pincgauerskiej (noryckiej), perszerońskiej, reńsko-belgijskiej, szajrskiej lub suffolskiej.

§ 4.

Księgi stadne prowadzone będą w dwóch działach:

1) Do działu I mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, które:

a) urodziły się w okręgu danej księgi, albo
b) urodziły się poza okręgiem danej księgi, jednakże pochodzą od matki, wpisanej do danej księgi

2) Do działu II mogą być wpisywane ogiery i klacze, mające stałe miejsce pobytu w okręgu danej księgi, lecz nieodpowiadające warunkom, wymienionym w pkt. 1.

§ 5.

Konie, wpisane do jednej z ksiąg stadnych koni półkrwi, w razie zmiany miejsca swego pobytu, chociażby na stałe, nie mogą być wpisane do księgi stadnej innego okręgu.

§ 6.

W zgłoszeniu konia, celem wpisania do księgi stadnej, należy wyszczególnić: nazwę konia, płęć, maść i odmianę, datę i miejsce urodzenia, nazwy i pochodzenie wszystkich wiadomych przodków, imię i nazwisko hodowcy, imię i nazwisko właściciela, miejscowość, w której koń się znajduje, oraz dokładny adres zgłaszającego.

§ 7.

Instytucja, prowadząca księgę stadną, przyjmować będzie zgłoszenia o stanowieniu klaczy. W zgłoszeniach tych winna być wymieniona nazwa i pochodzenie ogiera, którym klacz jest stanowiona, oraz data ostatniego skoku.

§ 8.

Za miarodajne dowody pochodzenia i tożsamości konia uważane będą:

1) świadectwa stanowienia klaczy, wydane przez państwowe zakłady chowu koni lub właścicieli ogierów, posiadających świadectwa uznania, przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami oraz w należyty sposób potwierdzone dowody urodzenia zrzebięcia; świadectwa, wystawiane przez właścicieli ogierów, nieposiadających świadectw uznania, mogą być uwzględniane tylko wówczas, gdy dotyczą zrzebiąt od klaczy, należących do właściciela ogiera;

2) świadectwa, wydane przez instytucje prowadzące księgi stadne, jako też wszelkie inne

świadectwa, które Komisja księgi uzna za wiarygodne dowody pochodzenia i tożsamości konia.

§ 9.

Księgi stadne winny być prowadzone z zachowaniem następujących przepisów:

1) koń bez nazwy do księgi nie może być wpisany;

2) jeżeli do księgi wpisuje się konia, który ma nazwę nadaną już innemu koniowi, wpisanemu do tej księgi, otrzymuje on wówczas oprócz swej nazwy określenie od nazwy stada, ojca lub matki, albo numer porządkowy rzymski w kolejności otrzymywanych zgłoszeń; ta sama nazwa, powtarzająca się nie wcześniej, niż po upływie 15 lat, nie podlega dodatkowym określeniom lub numeracji;

3) wiek konia liczy się zawsze od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się urodził;

4) zmiany w umaszczeniu i odmianach konia mogą być zgłaszane najpóźniej 31 grudnia roku następnego po roku, w którym się urodził.

§ 10.

Kolejne tomy księgi stadnej winny być wydawane w okresach czasu od 3 do 6 lat, w międzyczasie przed 1 maja każdego roku mogą być wydawane osobne dodatki do tych ksiąg.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Prezydjum Rady Ministrów.

W dniu 21 b. m. odbyło się posiedzenie kolegium uchwalającego komisji dla usprawnienia administracji publicznej przy prezesie Rady Ministrów, na którym uchwalono wnioski w sprawie dekoncentracji w zakresie administracji opieki społecznej i emigracji oraz administracji skarbowej.

W ten sposób komisja zakończyła na wielką skalę zakrojone prace na projekcie jednolitego uregulowania właściwości władz administracyjnych oraz toku instancji w postępowaniu przed władzami administracyjnymi.

Pracę tę przygotowała specjalna sekcja do spraw dekoncentracji, pozostająca pod przewodnictwem marszałka senatu W. Raczkiewicza. Opracowała ona tablice analizujące podział kompetencji i tok instancji całego ustawodawstwa administracyjnego; na 25 posiedzeniach przedyskutowała całość materiału z udziałem znawców poszczególnych działów ustawodawstwa administracyjnego, a wreszcie przygotowała projekty nowelizacji przepisów prawnych wraz z obszernymi uzasadnieniami.

W sumie komisja wystąpiła z 351 wnioskami o przesunięcie względnie o ustalenie kompetencji, przyczem w 15 wypadkach postawiła wniosek o przesunięcie kompetencji z Rady Ministrów na poszczególnych Ministrów, w 130 wypadkach — z trzeciej instancji na pierwszą, w 77 wypadkach — z drugiej instancji na pierwszą i t. d.

Reforma ta, która zbliży władzę decydującą do decydowanej sprawy, a ludności ułatwi kontakt z władzami, — przez co będzie miała wielkie znaczenie nie tylko dla usprawnienia administracji, ale i dla dobra i wygody ludności, — wkracza już na drogę realizacji.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych

Z okazji śmierci Arnaldo Mussolini, P. Minister Zaleski przesłał premierowi Mussolinemu następującą depezę kondolencyjną:

„J. E. Benito Mussolini, prezes Rady Ministrów w Rzymie.

Spieszę wyrazić Waszej Ekscelencji moje najszczerze kondolencje z powodu zgonu p. Arnaldo Mussoliniego, zapewniając ją jednocześnie o moim żywym współczuciu. (—) Zaleski”.

P. Minister Spraw Zagranicznych August Zaleski przyjął w dniu 22 b. m. nowego ambasadora Turcji w Warszawie Djevad-Beya, oraz posła bułgarskiego p. Robeffa.

W sobotę, dnia 19 b. m. odbyło się w Ministerstwie Spraw Zagranicznych zakończenie kursów dla urzędników służby zagranicznej. Kursy trwały od 9 listopada do 19 grudnia b. r. Zamknięcia kursów dokonał dyrektor departamentu p. Jędrzejewicz, który w swem przemówieniu podkreślił wielki pożytek i znaczenie tego rodzaju kursów, pogłębiających wiedzę praktyczną urzędników.

Wobec doskonałych rezultatów, jakie przyniosło urządzenie tego rodzaju kursów w r. ubiegłym i bieżącym, projektowane jest organizowanie kursów również w latach następnych.